

■ СВІТОВА ЕКОНОМІКА ТА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

УДК 339.972

**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ НА РИНКУ
АГРАРНОЇ ПРОДУКЦІЇ В
УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ ©**

Д.М. ГУСОНЬКА,
аспірант,
асистент кафедри моделювання
та інформаційних
технологій в економіці,
Вінницький національний
аграрний університет
(м. Вінниця)*

Досліджено теоретичні основи державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності України на шляху до євроінтеграції, зокрема проблеми, пов'язані із зовнішньоекономічною діяльністю на ринку аграрної продукції. Розглянуто основні зовнішньоекономічні аспекти зони вільної торгівлі з ЄС. Досліджено вимоги щодо показників безпеки і якості сільськогосподарської продукції, що експортується до країни Європейського Союзу. Проаналізовано переваги та недоліки митно-тарифного регулювання в умовах асоціації з ЄС. Визначено фактори, що впливають на формування експортного потенціалу АПК України. З'ясовано вплив зони вільної торгівлі з ЄС на торговельну політику та проаналізовано зовнішню торгівлю на ринку аграрної продукції в нових умовах. Визначено напрями поліпшення державної зовнішньоторговельної політики з урахуванням світового досвіду як регулюючої складової подальшого економічного та соціального розвитку країни.

Ключові слова: міжнародні економічні відносини, зовнішня торгівля України, аграрний сектор економіки, державна зовнішньоторговельна політика, аграрна продукція, експорт, АПК, зона вільної торгівлі, інтеграція, конкурентоспроможність.

Табл. 1. Літ. 8.

Постановка проблеми. Необхідною передумовою успішного функціонування кожної економіки є постійний розвиток, важливою складовою якого є інтеграційні процеси.

Основними причинами прагнення України до інтеграції з ЄС є:

- гарантія територіальної цілісності;
- забезпечення прав людини та основних свобод;
- модернізація економіки;
- підвищення рівня життя та добробуту населення;
- залучення іноземних інвестицій та новітніх технологій;

© Д.М. ГУСОНЬКА, 2016

* Науковий керівник - доктор економічних наук, доцент, О.Л. ПОЛЬОВА

- подолання технічної відсталості;
- створення нових робочих місць;
- вихід на світові ринки;
- можливість вільного переміщення товарів, послуг, робочої сили, капіталу в межах ЄС;
- гармонізація національного законодавства до європейських стандартів.

Вагоме значення європейський вектор розвитку має для провідної галузі національної економіки – аграрного сектору. Європейська інтеграція сприятиме модернізації аграрного виробництва, залученню інноваційних технологій, підвищенню конкурентоспроможності серед сільськогосподарських товаровиробників, шляхом виходу на внутрішній ринок продовольства ЄС.

Разом з тим європейський напрям розвитку України покладає величезну відповідальність на всі гілки влади в країні. Рух в даному напрямку вимагає ефективних фундаментальних змін та реформ у законодавстві ЗЕД. Ніхто не вимагає повторити здобутки наших європейських партнерів у сфері державного регулювання економіки та суспільних процесів на даному етапі розвитку України, але хоча б наблизитися до того рівня, щоб наші закордонні партнери повірили, що ми готові змінюватися.

Найперспективнішою галуззю економіки України на шляху до євроінтеграції являється аграрний сектор. Саме ця галузь є цікавою для наших європейських партнерів. В першу чергу, сюди потрібно спрямувати зусилля українським чиновникам для проведення реформ, змін у законодавстві ЗЕД, яке втратило свою актуальність на європейському шляху розвитку України.

Як ніколи набуває актуальності розвиток зовнішньоекономічної діяльності в аграрному секторі, так як цей напрям економіки є важливою умовою економічного зростання для України в майбутньому.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню проблем державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності на ринку аграрної продукції в умовах євроінтеграційних процесів України присвячено наукові праці українських вчених, серед них: А. Бидик [3], В. Данкевич [4], Є. Данкевич [4,5], М. Кравченко [8], О. Ашуркова [6], та ін.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження переваг та недоліків інтеграції України до ЄС, визначення зовнішньоекономічної діяльності на ринку аграрної продукції одним з пріоритетних та перспективних напрямів розвитку країни на шляху партнерства з країнами ЄС.

Виклад основного матеріалу дослідження. Країни Європейського Союзу демонструють найдинамічніші економічні показники у світі. Вони належать до могутньої системи колективної безпеки, що гарантує захист від різноманітних викликів сучасного світу. Вступ нашої держави до ЄС принесе їй насамперед політичний авторитет на міжнародній арені, можливість опинитися в зоні загальноєвропейської безпеки, запобігаючи при цьому новим лініям поділу на континенті, бути невід’ємною частиною прогресивної політики, перебувати в єдиному інформаційному просторі [8].

Стратегічним напрямом розвитку України є забезпечення сталого розвитку держави, проведення структурних реформ та, як наслідок, підвищення стандартів життя. Стратегічною метою розвитку країни є досягнення високих економічних і

соціальних показників та забезпечення міжнародної конкурентоспроможності та національної безпеки. Реалізація цієї мети неможлива без розвитку ЗЕД, зокрема продукцією агропромислового комплексу, що є конкурентоспроможною на європейському ринку.

Особливого значення нині набуває оцінювання можливостей економіки України адаптуватися до умов ЄС і захист економічних інтересів українських товаровиробників, зокрема сільськогосподарської продукції. Для України дослідження особливостей реалізації вимог ЄС щодо лібералізації та протекціонізму у сфері зовнішньої торгівлі сільськогосподарською продукцією дуже актуальне, оскільки інтеграція нашої держави у світовий економічний простір дедалі більше має набувати рис керованого державного процесу трансформації сільського господарства на засадах ЄС.

Угода про асоціацію між ЄС та Україною була підписана 27 червня 2014 р. головами держав ЄС та Президентом України у Брюсселі, а ратифікована 16 вересня 2014 р. одночасно Верховною Радою та Європейським Парламентом. Даний документ є новаторським і свого роду унікальним, оскільки вперше ґрунтується на політичній асоціації між ЄС та будь-якою з країн – учасниць Східного партнерства [4]. Основні частини Угоди присвячені ключовим реформам, економічному відновленню та зростанню, а також секторальній співпраці у сферах енергетики, сільського господарства, транспорту, охорони довкілля, промисловості, соціального розвитку, рівності прав, захисту споживачів, освіти, молоді та культури [7].

Угода приділяє особливу увагу цінностям і принципам: демократії та верховенству права, повазі до прав людини, належному урядуванню, ринковій економіці та збалансованому розвитку.

Документ передбачає зміцнення співпраці у зовнішній політиці та економічній безпеці. Він також містить у собі положення про глибоку та всеосяжну зону вільної торгівлі, передбачає взаємне відкриття ринків, досягнення відповідності у стандартах якості на продукти харчування. Угода про асоціацію має на меті запровадити умови для посилення економічних та торговельних відносин, які вестимуть до поступової інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС, у тому числі завдяки створенню поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі та підтримувати зусилля України стосовно завершення переходу до діючої ринкової економіки шляхом поступової адаптації її законодавства до вимог ЄС.

Інструментами для цього є відкриття ринків за рахунок послідовного скасування митних тарифів, надання безмитного доступу в рамках квот, а також масштабна гармонізація українського законодавства, норм та стандартів з тими, що діють у ЄС. В умовах зони вільної торгівлі особливої актуальності набуває пошук нових ринків збуту для сільськогосподарської продукції.

У майбутньому, коли зона вільної торгівлі запрацює і українські виробники адаптуються до нових умов, загальна структура експорту зазнає суттєвих змін. У даній ситуації потенційно можливі два напрями: ресурсне забезпечення первинною продукцією переробних підприємств Європейської митної зони чи тих підприємств, що будуть розміщені на території України, або ж виробництво готової продукції на території України та її продаж в межах дії зони вільної торгівлі в рамках асоціації з ЄС [2].

При цьому вітчизняні товаровиробники мають досить незначний період часу для адаптації до вимог ЄС стосовно якості продовольства і стандартизації продукції.

Важливо також враховувати специфіку регулювання зовнішньоекономічної діяльності у країнах ЄС. Характеризуючи митне регулювання у ЄС імпорту агропродовольчої продукції, зауважимо, що вимоги та підходи до рослинницької та тваринницької продукції різняться, причому остання підпадає під більш жорсткий контроль з боку контролюючих органів [6].

У сучасних умовах проблеми експорту сільськогосподарської продукції пов'язані із тим, що законодавство ЄС висуває жорсткі вимоги щодо показників безпеки і якості продукції, що значною мірою впливає на просування вітчизняної сільськогосподарської продукції (зокрема тваринного походження) на ринки ЄС. Процедурі легалізації експорту тваринницької продукції до ЄС передують складний підготовчий етап щодо проходження та відповідності продукції міжнародним стандартам. Обов'язковою умовою є проведення державного моніторингу залишкових речовин у живих тваринах і продуктах тваринного походження.

Таблиця 1

Переваги та недоліки митно-тарифного регулювання в умовах асоціації з ЄС

Сфера національного господарства	Переваги митно-тарифного регулювання	Недоліки митно-тарифного регулювання
Сільське господарство	<ul style="list-style-type: none"> • середньозважене ввізне мито ЄС скоротиться з 23,8% до 0,3% одразу після набуття чинності; • скасування експортних субсидій на с.-г. товари ЄС, що призначені для продажу в Україні; • скасування експортного мита; • гармонізація стандартів з ЄС 	<ul style="list-style-type: none"> • зростання конкуренції на внутрішньому ринку за рахунок зниження середньозваженого ввізного мита на с.-г. продукцію з 4,2% в середньому до 0,9% протягом 10 років; • витрати на перехід до стандартів ЄС
Харчова промисловість	<ul style="list-style-type: none"> • скорочення ввізного мита ЄС одразу після набуття чинності: середня ставка знизиться з 23,2% до 0,7%, середньозважена ставка – з 5,3% до 0,5%; • запровадження тарифних квот з нульовою ставкою в межах квоти для експорту в ЄС окремих видів харчових товарів; • встановлення механізму визнання еквівалентності СФЗ; • можливість компенсації зростання цін на сировину внаслідок скасування вивізних мит за рахунок застосування додаткового збору 	<ul style="list-style-type: none"> • зростання конкуренції на внутрішньому ринку за рахунок зниження середньозваженого ввізного мита на харчову продукцію з 10,3% до 3,6% протягом 10 років; • виробництво соняшникової олії: зростання цін на сировину внаслідок скасування експортних мит; • зміна назв внаслідок реалізації зобов'язань щодо дотримання географічних зазначень

Джерело: адаптовано [3].

Режим імпорту сільськогосподарської продукції є більш складним, ніж експорту, тому передбачає особливе правове регулювання згідно із Законом України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» від 17 липня 1997 р., який визначає порядок тарифного і нетарифного регулювання імпорту сільськогосподарської сировини та продуктів її переробки, передбачає запровадження сезонного мита, сертифікацію та контроль за ввезенням імпортової сільськогосподарської продукції. Відповідно до цього Закону ввізні (імпортні) мита на товари 1-24 груп Української класифікації товарів (картопля, бобові, огірки,

виноград, яблука, груші тощо) зовнішньоекономічної діяльності визначаються Митним тарифом України. Україна та Європейський Союз підписали економічну частину Угоди про асоціацію, що передбачає створення зони вільної торгівлі. Угода передбачає глибоку економічну інтеграцію України з ЄС, а також створення глибокої та всеосяжної зони вільної торгівлі [5].

Таким чином, можливе збільшення асортименту товарів на українському ринку для пересічних українців може призвести не стільки до зниження цін, як до гальмування інфляції. Згідно Угоди про асоціацію між ЄС та Україною з моменту набуття її чинності остання зобов'язана знизити та/або скасувати деякі митні тарифи. Лібералізація митних тарифів для промислових товарів означатиме негайне скасування діючих увізних мит на більшість товарів (82,6% – Україна та 91,8% – ЄС). Для решти встановлено перехідні періоди. Варто зазначити, що надання безмитного доступу до ринків ЄС здійснюється в рамках квот. Деякі товаровиробники, зокрема, виробники цукру і продукції оліє-жирової галузі отримали квоти значно занижені, тому їх можливості у завоюванні зовнішніх ринків обмежуються.

Сировинною базою для підприємств харчової промисловості є продукція сільськогосподарського призначення, яка також може стати основним джерелом формування собівартості європейських товарів. Тому існує суттєва розбіжність у відсотковому співвідношенні між скасуванням тарифних ліній для сільськогосподарської продукції Україною і Євросоюзом – 35,2% і 83,1% відповідно. Важливо зазначити, що для особливо чутливих секторів харчової промисловості поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі дає українським виробникам більше часу для адаптації до конкурентного середовища. Певним стримуючим фактором для зростання імпорту в Україну є девальвація гривні, оскільки імпорт залишається дорогим. При цьому скасування додаткового імпортного збору полегшить життя українським виробникам, які імпортують сировину для подальшого виробництва товарів. Також слід зазначити, що зона вільної торгівлі з ЄС є асиметричною, тобто Україна зменшуватиме ввізні мита протягом певного перехідного періоду. Це дасть можливість українським виробникам поступово пристосовуватись до нових конкурентних умов.

Угода про асоціацію між Україною та ЄС є найбільш масштабним пакетом домовленостей в історії незалежної України. Сам факт узгодження сторонами такого різнопланового за змістом та кількістю взаємних домовленостей сукупності дій є свідченням того, що Україна та ЄС мають серйозний намір не тільки перевести співпрацю на якісно новий рівень, але й суттєво наблизити економічну систему України до економічної системи ЄС на основі взаємної лібералізації, передусім руху товарів, капіталів та послуг, гармонізації підходів та принципів, на яких будується галузева політика та система регулювання виробничо-комерційної діяльності.

З метою зниження рівня нетарифних бар'єрів зі сторони ЄС українському Уряду необхідно зосередитися на гармонізації української нормативно-правової бази та практичної діяльності в таких сферах:

- повноцінної гармонізації законодавства у сферах ТБТ та СФЗ відповідно до положень Угоди про асоціацію між Україною та ЄС;
- розбудови ефективної інфраструктури систем метрології, тестування, стандартизації, ринкового нагляду і контролю, сертифікації та акредитації;
- повного скасування національних ГОСТів та поступового впровадження європейських стандартів якості;

- започаткування нових процедур у галузі маркування та етикетування продукції, що не суперечать аналогічним вимогам європейського законодавства щодо здоров'я, безпеки та захисту довкілля та не перевищують їх складність;
- визнання для цілей торгівлі стану здоров'я тварин та статусу шкідників і регіональних умов, виконання принципу роздробленості;
- визначення еквівалентності українських процедур і стандартів;
- встановлення еквівалентності продукції українського виробництва європейським аналогам;
- дотримання принципів прозорості та передбачуваності у практиці технічного регулювання;
- проведення масштабної верифікації;
- усунення торговельних перешкод між сторонами, зменшення обсягу вивіреної роботи та спрощення процедури отримання дозволів на імпорт для учасників зовнішньоторговельної діяльності;
- ефективний обмін інформацією між ЄС та Україною в галузі ліквідації технічних, санітарних і фітосанітарних бар'єрів у торгівлі, а також проведення консультацій;
- проведення реформування в галузі сертифікації, у тому числі електронної, впровадження єдиної форми сертифікатів, з однаковою юридичною силою і в Україні, і в ЄС, взаємне визнання сертифікатів [1].

Отже, хоча в Україні й проведено багато роботи із зниження рівня нетарифного захисту та усуненням торговельних бар'єрів у зовнішній торгівлі сільськогосподарською та харчовою продукцією, про швидке впровадження усіх новітніх заходів відповідно до нормативно-правової бази ЄС важко вести розмову. Обравши для себе європейський вектор Спільної аграрної політики, державним органам влади необхідно пришвидшити організацію прозорого регулятивного середовища, в якому чітко визначено норми та правила ведення бізнесу й торгівлі у сфері АПК.

В умовах євроінтеграції уряд в контексті забезпечення європейських стандартів якості аграрної продукції, здійснюючи державне регулювання розвитку АПК, має спрямувати свої зусилля за наступними векторами: дотримання вимог СОТ та САП країн ЄС щодо державної підтримки аграріїв; захист вітчизняних аграрних товаровиробників на внутрішньому продовольчому ринку від імпорту сільськогосподарської продукції шляхом застосування помірному протекціонізму; перехід до прозорих адресних схем надання державної підтримки безпосередньо аграрним товаровиробникам; запровадження європейських принципів державної підтримки аграрних виробників з урахуванням обсягу обробленої землі, одиниці випущеної продукції, одиниці експортної продукції; розробки та здійснення комплексу заходів з метою створення досконалого ринку землі; перехід до європейської моделі забезпечення якості та безпеки сільськогосподарської продукції; активізації розвитку сільських територій до рівня європейських стандартів життя.

Євроінтеграція сприятиме зростанню продуктивності економіки та темпів технологічної модернізації під впливом конкуренції на єдиному європейському ринку та забезпеченню вільного доступу до новітніх технологій, іноземного капіталу, інформації; підвищенню кваліфікації робочої сили за умов їх вільного руху в межах

єдиного ринку; створенню більш сприятливого інвестиційного середовища; істотному зростанню обсягів торгівлі на ринку ЄС; створенню передумов для прискореного зростання обміну інформацією в галузях з підвищеним рівнем науки; підвищенню якості регулятивних інститутів у бюджетній, банківській, фінансовій сферах та корпоративному управлінні. Вступ України до ЄС є дієвим стимулом здійснення реформ в аграрній та інших галузях економіки.

Найбільшою перевагою від спільної аграрної політики для нашої держави було б формування ринку землі, розвиток земельно-орендних відносин і разом із цим формування цивілізованої інфраструктури аграрного ринку, включаючи товарні біржі, оптові ринки, ярмарки, підприємства фірмової торгівлі, аукціони тощо. Але, не дивлячись на переваги проведення аграрної політики ЄС для України, не варто її переоцінювати з огляду на такі чинники:

- перехід нових держав - членів до єдиного митного тарифу ЄС та збільшення рівня тарифного захисту щодо низки товарів українського експорту;

- в Україні фермерські господарства, а також інші форми середнього й малого бізнесу в аграрному секторі не перетворилися на рушійну силу, з якою можна було б рахуватися в перехідний період. Як правило, низький рівень спеціалізації існуючих господарств є перешкодою для ефективного виробництва;

- скорочення обсягів традиційного українського експорту до ЄС внаслідок часткової переорієнтації товаропотоків між нинішніми та новими членами ЄС;

- зростання цін може спричинити підвищення доходів сільсько-господарських виробництв, але й одночасно втрати споживачів і посилення інфляції для держави.

Висновки. Таким чином, проаналізувавши потенційні вигоди та можливі ризики від підписання економічної частини Угоди про асоціацію і передбаченої нею поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі, можемо зробити висновок про значні перспективи та можливості європейського вектору розвитку. Для аграрного сектору європейська інтеграція – це шлях до залучення іноземних інвестицій та новітніх технологій, підвищення конкуренто-спроможності української продукції, отримання фінансових ресурсів для розвитку економіки, покращення якості життя громадян, поліпшення системи охорони здоров'я.

Економічна модель розвитку національної економіки, орієнтована на сировинний експорт, яка залежить від глобальних кон'юнктурних коливань, себе вичерпує. Без серйозних структурних змін наша країна втрачатиме і без того нестійкі конкурентні позиції в глобальній економіці. Дослідження доводять, що розрив у структурі експорту між розвиненими країнами та іншими країнами буде тільки збільшуватися. При цьому продукція сільського господарства, враховуючи тенденції до збільшення населення і відповідно обсягів виробництва, буде грати все більш значну роль для країн, що розвиваються. В Україні є всі шанси скористатися цією тенденцією і збільшити свій вплив на світові та європейські продовольчі ринки.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/2755-17.

2. Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським: Закон України від 16.09.2014 р. № 1678-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1678-vii>.

3. Бидик А.Г. Новітня для України практика технічного, санітарного та фітосанітарного регулювання як можливість зростання національного експорту продукції АПК / А.Г. Бидик // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – №11. – С. 100-104.

4. Данкевич В.Є. Асоціація з ЄС: перспективи і ризики для товаровиробників та експортерів сільськогосподарської продукції / В.Є. Данкевич, Є.М. Данкевич // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – №7. – С. 29-33.

5. Данкевич В.Є. Митне регулювання експорту та імпорту сільськогосподарської продукції в умовах асоціації з ЄС / В.Є. Данкевич // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – №4. – С. 57-60.

6. Економічний суверенітет держави та напрями його правового забезпечення: [монографія] / За ред. О. О. Ашуркова; НАН України, Ін-т економіко-правових досліджень. – Донецьк: Юго-Восток, 2012. – 406 с.

7. Інститут економічних досліджень і політичних консультацій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ier.com.ua/files/Projects/2014>.

8. Кравченко М.В. Вплив євроінтеграції на сільське господарство України / М.В. Кравченко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – №4. – С. 79-81.

Список використаних джерел у транслітерації / References

1. Podatkovyi kodeks Ukrainy [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: zakon.rada.gov.ua/go/2755-17.

2. Pro ratyfikatsiiu Uhody pro asotsiatsiiu mizh Ukrainoiu, z odniiei storony, ta Yevropeiskym Soiuzom, Yevropeiskym: Zakon Ukrainy vid 16.09.2014 r. № 1678-VII [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1678-vii>.

3. Bydyk A.H. Novitnia dlia Ukrainy praktyka tekhnichnoho, sanitarnoho ta fitosanitarnoho rehuliuвання yak mozhlyvist zrostannia natsionalnoho eksportu produktsii APK / A.H. Bydyk // Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. – 2016. – №11. – S. 100-104.

4. Dankevych V.Ie. Asotsiatsiia z YeS: perspektyvy i ryzyky dlia tovarovyrobnykiv ta eksporteriv silskohospodarskoi produktsii /

V.Ie. Dankevych, Ye.M. Dankevych // Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. – 2015. – №7. – S. 29-33.

5. Dankevych V.Ie. Mytne rehuliuвання eksportu ta importu silskohospodarskoi produktsii v umovakh asotsiatsii z YeS / V.Ie. Dankevych // Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. – 2015. – №4. – S. 57-60.

6. Ekonomichnyi suverenitet derzhavy ta napriamy yoho pravovoho zabezpechennia: [monohrafiia] / Za red. O. O. Ashurkova; NAN Ukrainy, In-t ekonomiko-pravovykh doslidzhen. – Donetsk: Yuho-Vostok, 2012. – 406 s.

7. Instytut ekonomichnykh doslidzhen i politychnykh konsultatsii [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.ier.com.ua/files/Projects/2014>.

8. Kravchenko M.V. Vplyv yevrointehratsii na silske hospodarstvo Ukrainy / M.V. Kravchenko // Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. – 2015. – №4. – S. 79-81.

ANNOTATION
STATE REGULATION OF FOREIGN ECONOMIC ACTIVITY AT THE
MARKET OF AGRICULTURAL PRODUCTS IN TERMS OF EUROPEAN
INTEGRATION PROCESSES OF UKRAINE

GUSONKA Dmytro,
Postgraduate student,
Assistant of the Department of Modeling and Information
Technologies in Economy,
Vinnitsia National Agrarian University
(Vinnitsia)

Theoretical basis of state regulation of foreign trade of Ukraine towards European integration, including issues related to foreign economic activities at the market of agricultural products is examined. The main aspects of foreign free trade zone with the EU are considered. Requirements for safety parameters and quality of agricultural products exported to the European Union are investigated. Advantages and disadvantages of customs and tariff regulation in association with the EU are analyzed. The factors influencing the export potential of agro-industrial complex of Ukraine are defined. The influence of a free trade zone with the EU on trade policy is found out and foreign trade in agricultural market at the new environments is analyzed. The ways of improving of foreign state policy on basis of international experience as a regulatory component further economic and social development are defined.

Keywords: international economic relations, foreign trade of Ukraine, the agricultural sector, the state foreign trade policy, agricultural products, exports, agriculture, free trade zone, integration, competitiveness.

Table. 1. Lit. 8.

АННОТАЦИЯ
ГОСУДАРСТВЕННОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКОЙ
ДЕЯТЕЛЬНОСТИ НА РЫНКЕ АГРАРНОЙ ПРОДУКЦИИ В УСЛОВИЯХ
ЕВРОИНТЕГРАЦИОННЫХ ПРОЦЕССОВ УКРАИНЫ

ГУСОНЬКА Дмитрий Михайлович,
аспирант,
ассистент кафедры моделирования
и информационных технологий в экономике,
Винницкий национальный аграрный университет
(г. Винница)

Исследованы теоретические основы государственного регулирования внешнеэкономической деятельности Украины на пути к евроинтеграции, в частности, проблемы, связанные с внешнеэкономической деятельностью на рынке аграрной продукции. Рассмотрены основные внешнеэкономические аспекты зоны свободной торговли с ЕС. Исследованы требования по показателям безопасности и качества сельскохозяйственной продукции, что экспортируется в страны Европейского Союза. Проанализированы преимущества и недостатки таможенно-тарифного регулирования в условиях ассоциации с ЕС. Определены факторы,

влияющие на формирование экспортного потенциала АПК Украины. Выяснено влияние зоны свободной торговли с ЕС на торговую политику и проанализирована внешняя торговля на рынке аграрной продукции в новых условиях. Определены направления улучшения государственной внешнеторговой политики с учетом мирового опыта как регулирующей составляющей дальнейшего экономического и социального развития страны.

Ключевые слова: международные экономические отношения, внешняя торговля Украины, аграрный сектор экономики, государственная внешнеторговая политика, аграрная продукция, экспорт, АПК, зона свободной торговли, интеграция, конкурентоспособность.

Табл. 1. Лит. 8.

Інформація про автора

ГУСОНЬКА Дмитро Михайлович – аспірант, асистент кафедри моделювання та інформаційних технологій в економіці, Вінницький національний аграрний університет (21008, м. Вінниця, вул. Сонячна 3, e-mail: gusonkad@meta.ua).

GUSONKA Dmytro – Postgraduate student, Assistant of the Department of modeling and information technologies in economy, Vinnytsia National Agrarian University (21008, Vinnytsia, 3, Sonyachna str, e-mail: gusonkad@meta.ua)

ГУСОНЬКА Дмитрий Михайлович – аспирант, ассистент кафедры моделирования и информационных технологий в экономике, Винницкий национальный аграрный университет (21008, г. Винница, ул. Солнечная 3, e-mail: gusonkad@meta.ua)

